

Η) Τίθενται ακόμα σειρά ζητημάτων σχετικών με τα πρότυπα κωδικοποίησης του σήματος, επιλογής αποκωδικοποιητών όπως και σε σχέση με θέματα που αφορούν ηλεκτρονικούς καταλόγους προγραμμάτων και άλλα που συνδέονται με κινδύνους μονοπωλιακού ελέγχου της πρόσβασης και της πληροφόρησης. Σημειώνουμε ότι ιδιαίτερα στους τομείς αυτούς υπάρχει ένας έντονος ανταγωνισμός των πολυεθνικών κατασκευαστών.

Θ) Συμπληρωματικά αναφέρουμε ακόμα ότι ο τομέας είναι σε πλήρη εξέλιξη. Μέχρι το 2006 στις Η.Π.Α. θα έχει ολοκληρωθεί η αντικατάσταση της αναλογικής από την ψηφιακή τεχνολογία. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενώ το 1996 υπήρχαν μόνο 6 υπηρεσίες το 1997 φτάσαν στις 330. Και αυτό το στοιχείο αποδεικνύει την δυναμικότητα και τις προοπτικές του φαινομένου.

2. Ύστερα από την ανάλυση που προηγήθηκε μπορούμε να απαντήσουμε στο ερώτημα αν είναι δυνατόν να παραχωρήσουμε τέτοιες εξουσίες που αλλάζουν άρδην σχεδόν όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής και οικονομικής ζωής των πολιτών, συνεκτιμώντας και τους κινδύνους που προαναφέραμε, σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που θα ελέγχουν και θα εκμεταλλεύονται την ψηφιακή τηλεόραση;

Είναι δυνατόν ένα κατ' εξοχήν κοινωνικό αγαθό, όπως η πληροφόρηση και πληροφόρηση να παραχωρηθεί προς ιδιοποίηση σε μια χούφτα πολυεθνικών;

Η απάντησή μας είναι απερίφραστα όχι.

Ιδιαίτερα αν λάβουμε υπόψη μας την εμπειρία και τα αποτελέσματα της λειτουργίας της περίφημης ιδιωτικής τηλεόρασης από την εμφάνισή της χωρίς νομικό πλαίσιο μέχρι και σήμερα, όταν πλέον υπάρχει νομικό πλαίσιο (ν.2328/95).

Οι θιασώτες της ιδιωτικής αναλογικής τηλεόρασης που στήριζαν την άποψή τους στην πολυφωνία και τον πλουραρισμό που τάχα θα έφερνε το σπάσιμο του δημόσιου μονοπωλίου της Ε.Ρ.Τ. στον τηλεοπτικό χώρο, διαψεύστηκαν παταγωδώς και σήμερα οι ίδιοι κανουν λόγο για αντιμετώπιση της τεράστιας εξουσίας των καναλαρχών που φτάνει μέχρι του σημείου να